

ответните гайдове интересуващи ни проблеми и съответно в различна степен са се задълбочавали в една или друга подадена от респондента посока на неговия „разказ“ или детайл от неговия отговор. От друга страна, внимателният прочит на интервютата разкрива различна степен на откритост на респондентите, а и на конкретен респондент по отношение на различни въпроси; желание/сдържаност/нежелание за навлизане в подробности по някои въпроси; избягване на определени въпроси и понякога връщане към тях в по-късен момент от интервюто в друг контекст на продължаващия разговор.

Самият **прочит на интервютата**, освен че е рамкиран от заложените в модела на изследването основни проблемни кръгове, е и пречупен през авторската гледна точка. **Подборът на цитати** от интервюта е неизбежно подчинен на целите на анализа на даден проблем и заедно с това е интерпретативно действие от страна на обработващия интервюто, аналитично употребяващ отделни части от неговото съдържание. От друга страна, със самия акт на откъсване на част от „разказа“/от отговора на респондента се орязва контекстът, в който той разполага едно или друго свое изказване. Отделен въпрос е също така неизбежното орязване на емоционалния и интонационния аспекти от говоренето на респондента.

В различни моменти от следващия по-нататък анализ акцентът е поставен по-скоро върху „гласа“ на респондентите, а не върху интерпретацията на казаното от тях. Това е валидно най-вече в случаите, когато респонденти-ромии по различен начин поставят под въпрос публично валидно знание за ромите (напр. „образованието не е ценност за ромите“) или когато респондентите-учители разкриват своята нагласа към учениците от ромски произход или по-общо – към ромите и тяхното място в българското общество. **Приведените големи пасажии от техните интервюта са достатъчно самоговорещи и разкриващи на читателя неочаквани обрати, измествания, фокусириания в мисленето на съответния респондент по даден въпрос и в аргументацията му на своята гледна точка по него.** Фактът, че са „големи“ пасажии от интервютата, разбира се, не ни „спасява“ от интерпретативно действие – те, макар и големи, продължават да са подбрани от нас части от относителната цялост на винаги ситуативно проведеното интервю със съответния респондент.